

Z kart historii szkoły

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Jana Zamoyskiego w Janowie Lubelskim funkcjonuje od dnia 1 września 1989 roku.

I. Kalendarium najważniejszych wydarzeń (do roku 2004):

- 1976 r. – inicjatywa budowy Szkoły Podstawowej Nr 3, zwanej środowiskową
- 1978 r. – pierwszy plan rozpoczęcia budowy szkoły
- 1981 r. – wykonanie dokumentacji obiektu
- 30.09.1981 r. – zatwierdzenie przez Wojewódzką Radę Narodową decyzji budowy szkoły
- 1982 r. – wykupienie działek od właścicieli prywatnych pod budowę szkoły
- 06.10.1982 r. – podpisanie umowy pomiędzy inwestorem a wykonawcą budowy szkoły
- 15.10.1982 r. – rozpoczęcie budowy szkoły
- 1987 /1988 r. – pełna kontynuacja budowy obiektu
- 1988 /1989 r. – prace wykończeniowe (dwa segmenty)
- 01.09.1989 r. – przekazanie szkoły do użytku połączone z Wojewódzką Inauguracją Roku Szkolnego 1989/1990
- 01.03.1990 r. – przejęcie przez Fabrykę Maszyn w Janowie Lubelskim patronatu nad szkołą
- 06.06.1992 r. – nadanie szkole imienia patrona Jana Zamoyskiego i sztandaru
- 06.06.1993 r. – otwarcie Szkolnej Izby Pamięci i Tradycji
- 01.09.1993 r. – przejęcie uczniów i nauczycieli ze zlikwidowanej Szkoły Podstawowej Nr1 w Janowie Lubelskim
- 22.09.1994 r. – obchody 5-lecia szkoły
- 01.01.1995 r. – przejęcie szkoły przez Samorząd Terytorialny Miasta i Gminy Janów Lubelski
- 01.09.1995 r. – oddanie do użytku kolejnego segmentu szkoły i bloku żywieniowego
- 01.09.1999 r. – oddanie do użytku hali sportowej połączone z Wojewódzką Inauguracją Roku Szkolnego 1999/2000
- 01.09.1999 r. – obchody 10-lecia szkoły
- 15.10.2001 r. – oddanie do użytku ostatniego bloku dydaktycznego
- 25.05.2004 r. – jubileusz 15-lecia szkoły

II. Z dziejów szkoły (wybrane):

Po dzień dzisiejszy pamiętna jest data 01.09.1989 roku, kiedy to oddanie do użytku nowej szkoły połączone zostało z Wojewódzką Inauguracją Roku Szkolnego 1989/90. Radość wszystkich w pełni odzwierciedlało widniejące wówczas na murach szkoły hasło: „Nasza szkoła radością życia, radością tworzenia”. Od podstaw rozpoczęto organizowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej szkoły, urządzenie sal lekcyjnych, wykonywanie we własnym zakresie pomocy dydaktycznych, wzbogacanie szkolnego księgozbioru. Z roku na rok zwiększała się liczba pomieszczeń szkolnych, powstawały pracownie przedmiotowe, wzrastała liczba uczniów w szkole, liczba oddziałów oraz liczba nauczycieli i pracowników administracji i obsługi.

DANE STATYSTYCZNE – NAUCZYCIELE I PRACOWNICY ADMINISTRACJI I OBSŁUGI SZKOŁY

Rok szkolny	Liczba nauczycieli			Liczba pracowników administracji i obsługi
	Ogółem	Z wykształceniem magisterskim	% ogółu	
1989/90	45	24	53	21
1990/91	52	28	54	23
1991/92	55	32	58	23

1992/93	54	36	67	23
1993/94	75	47	63	41
1994/95	74	48	65	25
1995/96	77	50	65	26
1996/97	74	50	68	26
1997/98	73	52	71	24
1998/99	72	65	90	27
1999/00	79	69	87	26
2000/01	71	64	90	25
2001/02	83	73	88	25
2002/03	85	74	87	25
2003/04	86	77	90	25
2004/05	87	82	94	25

DANE STATYSTYCZNE DOTYCZĄCE UCZNIÓW SZKOŁY

Rok szkolny	Liczba uczniów	Liczba oddziałów	Liczba absolwentów
1989/90	709	28	50
1990/91	874	33	56
1991/92	967	36	79
1992/93	990	36	76
1993/94	1297	48	140
1994/95	1303	49	175
1995/96	1255	48	167
1996/97	1191	47	157
1997/98	1148	44	186
1998/99	1044	42	154
1999/00	949	37	314
2000/01	1032	42	138
2001/02	1197	49	236
2002/03	1135	47	213
2003/04	1104	46	210
2004/05	1052	44	

Powstało wiele kół przedmiotowych, kół zainteresowań, rozpoczęły pracę organizacje szkolne, szkoła dysponowała bogatą ofertą zajęć pozalekcyjnych.

ORGANIZACJE SZKOLNE, KOŁA PRZEDMIOTOWE, KOŁA ZAINTERESOWAŃ I INNE DZIAŁAJĄCE W SZKOLE

Rok szkolny	Organizacje szkolne	Koła przedmiotowe	Koła zainteresowań, kluby
1989/90	-Samorząd Uczniowski -ZHP -Zuchy -PCK -SKO -LOP	-polonistyczne -matematyczne -geograficzne -historyczne -biologiczne -fizyczne -języka	-tańca towarzyskiego -recytatorskie -techniczne -zespół fletowy klas I-III -chór

	-Spółdzielnia Uczniowska -SKKT -TPPR -SKS	rosyjskiego	
1990/91	-Samorząd Uczniowski -ZHP -Zuchy -PCK -SKO -LOP -PTSM -SKS	-polonistyczne -matematyczne -geograficzne -biologiczne -fizyczne -chemiczne	-tańca towarzyskiego -recytatorskie -techniczne -fotograficzne -rytmika -plastyczne -tańca ludowego -chór
1991/92	-Samorząd Uczniowski -ZHP -Zuchy -PCK -SKO -LOP -PTSM -SKS	-polonistyczne -matematyczne -fizyczne -chemiczne	-tańca towarzyskiego -recytatorskie -techniczne -fotograficzne -rytmika -plastyczne -tańca ludowego -chór
1992/93	-Samorząd Uczniowski -ZHP -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -SKS	-matematyczne (prowadzone społecznie)	- komputerowe - tańca towarzyskiego -tańca ludowego -chór
1993/94	-Samorząd Uczniowski -ZHP -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -SKS	-----	-komputerowe -tańca towarzyskiego - tańca ludowego -chór
1994/95	-Samorząd Uczniowski -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -SKS -SKTR	-----	-zespół instrumentalny -chór -Szkolny Krąg Młodych Talentów
1995/96	-Samorząd Uczniowski -Zuchy -PCK	-----	-kółko komputerowe -chór - Szkolny Krąg Młodych Talentów

	-LOP -PTSM -UKS -SKTR		
1996/97	-Samorząd Uczniowski -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -UKS -SKTR	-----	-kółko komputerowe -chór -kółko taneczne -kółko ekologiczne -rytmika - Szkolny Krąg Młodych Talentów
1997/98	-Samorząd Uczniowski -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -UKS -SKTR	-----	-SKMT -chór -kółko ekologiczne -rytmika
1998/99	-Samorząd Uczniowski -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -UKS -SKTR	-----	-SKMT -chór -kółko ekologiczne -rytmika
1999/00	-Samorząd Uczniowski -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -UKS -SKTR	-----	-SKMT -chór -kółko ekologiczne -rytmika
2000/01	-Samorząd Uczniowski -Zuchy -PCK -LOP -PTSM -UKS -SKTR	KL. I-III -polonistyczno- teatralne -plastyczno- techniczne -muzyczno- taneczne -matematyczne -języka angielskiego -przyrodnicze KL. IV-VI -polonistyczne	-SKMT -chór -kółko ekologiczne -rytmika
2001/02	-SU -„Mały	prowadzone społecznie:	-SKMT -chór

	Samorząd” -SKS -UKS -SKTR -PCK -LOP -PTSM	-kultury żywego słowa -plastyczno-techniczne - muzyczno-taneczne -matematyczne -przyrodniczo-ekologiczne	-rytmika
2002/03	-SU -,Mały Samorząd” -SKS -UKS -SKTR -PCK -LOP -PTSM	prowadzone społecznie: -informatyczne -polonistyczno-teatralne -kultury żywego słowa -czytelniczo-medialne -edukacji regionalnej -języka angielskiego -plastyczno-techniczne -muzyczne -matematyczne -taneczno-muzyczne	-SKMT -chór -rytmika -Szkolny Klub Miłośników Ziemi Janowskiej
2003/04	-SU -,Mały Samorząd” -SKS -UKS -SKTR -PCK -LOP	prowadzone społecznie: -techniczne -polonistyczno-teatralne -ekologiczne -teatralne -edukacji regionalnej - języka angielskiego -kultury żywego słowa -sportowe-mini-piłka ręczna -aerobik	-chór -rytmika -Szkolny Klub Miłośników Ziemi Janowskiej -Klub Przyjaciół Kultury i Tradycji Regionu -Klub Aktywnego Czytelnika -Szkolny Krąg Młodych Talentów
2004/05	-LOP -PCK -SKTR	prowadzone społecznie: -ortograficzne	-aerobik -chór - Klub Miłośników

	-PTSM -SKS -SU -„Mały Samorząd”	-recytatorskie -historyczne -teatralne -plastyczne -techniczne -matematyczne -informatyczne -szkolne koło Caritas -polonistyczno- teatralne -języka angielskiego -plastyczno- techniczne -muzyczne -komputerowe	Ziemi Janowskiej -SKMT -Klub Młodych Ekologów -Klub Przyjaciół Kultury i Tradycji Regionu -Klub Aktywnego Czytelnika -Szkolny Klub Europejski

Duże zainteresowanie nauczycieli, ich entuzjazm, pomysłowość i otwartość na rzeczy nowe przyczyniły się do tego, że szkoła stała się widoczna i znacząca w środowisku.

Stale pozyskuje się rodziców i sprzymierzeńców do działań na rzecz szkoły, rozszerza współpracę z innymi szkołami i środowiskiem. Był okres, kiedy patronat nad szkołą pełniła Fabryka Maszyn w Janowie Lubelskim. Staraniem wszystkich było i jest tworzenie jak najlepszych warunków do wszechstronnego rozwoju dziecka, by jego pobyt w szkole nie ograniczał się jedynie do lekcji, a stanowił alternatywę dla czasu wolnego, którym uczeń dysponował po zajęciach.

W trzecim roku funkcjonowania szkoły nadano jej imię patrona Jana Zamoyskiego i sztandar, którego fundatorem była Rada Rodziców. Podczas tej niezmiernie podniosłej i wzruszającej uroczystości otwarto Szkolną Izbę Pamięci i Tradycji.

Ważnymi datami w historii szkoły były dni: 22.09. 1994 r., 01.05.2001 r., 25.05.2004 r., dni obchodów 5-lecia, 10-lecia, 15-lecia szkoły – okazje do zaprezentowania jej dorobku.

Historię szkoły tworzy naturalny rytm dni, tygodni, miesięcy i lat wypełnionych codzienną pracą i problemami. Tworzą ją wypracowane formy tradycji, obrzędowości i symboliki:

- „otrząsiny”, ślubowanie i pasowanie uczniów klas pierwszych,
- Dzień Samorządności,
- wybory do Samorządu Uczniowskiego,
- Tydzień Pamięci i Tradycji („imieniny” szkoły, Dzień Patrona szkoły),
- rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego,
- Tydzień Sportu Szkolnego,
- Szkolny Festiwal Piosenki Turystycznej,
- „Trzy dni zabawy w teatr” – przegląd szkolnych teatryków klasowych,
- Dzień Europejski,
- Dzień polonisty, matematyka, językowca, plastyka itp.
- obchody szkolnych i państwowych uroczystości.

Wszelkie podejmowane zadania były i są z myślą, by szkoła stała się szkołą na miarę dziecka, na miarę jego potrzeb, szkołą wspólnoty życia i pracy, twórczą, aktywną i przyjemną.

Małymi, ale z roku na rok coraz bardziej pewnymi krokami, z nowym bagażem doświadczeń wkraczano w realizację nowych zadań. Każdy kolejny rok rodził i rodzi nowe

pomysły, kończył się i kończy pewnego rodzaju sukcesami i podejmowaniem do realizacji nawet najtrudniejszych zadań.

Podejmując zadania na dany rok szkolny, dyskutując nad najciekawszymi sposobami ich realizacji, spontanicznie rodzą się myśli przewodnie do pracy. Stąd właśnie każdy rok szkolny to praca wokół pewnej treści.

Wszelkiego rodzaju zamierzenia chętnie podejmowane były przez społeczność uczniowską, która doskonale rozumie i doświadcza, że **„Być w szkole, znaczy być u siebie” (rok szkolny 1990/1991)**.

Nauka, solidna i wytrwała praca zgodna z hasłem głoszonym przez Jana Zamoyskiego **„Nauka i Ojczyzna”** stały się i są nadal najważniejszym dla wszystkich uczniów celem **(rok szkolny 1991/1992)**. Ambicją społeczności uczniowskiej była i jest realizacja głoszonych przez Zamoyskiego haseł.

Kolejnym głośnym i do dziś aktualnym zadaniem szkoły jest propagowanie wychowania zdrowotnego i ekologicznego poprzez różnorodne formy wypoczynku, sportu, rekreacji i turystyki. Hasło: **„Przyjemnie – turystycznie – tanio – krajoznawczo” (rok szkolny 1992/1993)** stało się przewodnikiem do realizacji w/w zadań.

Rozpoczęta została działalność klas autorskich, by uczyć praktyczności życiowej, wyzwalać w dzieciach i młodzieży chęć samodzielnego działania, inspirować do pracy nad sobą i zarazem, pielęgnując w uczniach ich indywidualizm, taktownie, bez natrętnego dydaktyzmu wpajać pożądane społeczne nawyki, niezbędną wiedzę i zamiłowanie do jej poszerzania.

Z roku na rok zwiększała się ilość klas autorskich o różnorodnych profilach (regionalny, różnorodnej aktywności kulturalnej, teatralny, artystyczny, turystyczno-krajoznawczy, różnorodnej aktywności twórczej, matematyczno-informatyczny, humanistyczny).

Powstał Szkolny Klub Turystyki Rowerowej, Uczniowski Klub Sportowy „Trójka”, do dziś cieszące się dużą popularnością. Na stałe do Kalendarza Imprez Szkolnych weszła organizacja Festiwalu Piosenki Turystycznej w ramach działającego PTSM. W pełni rozwinęła się działalność sportowa, organizowane są liczne wycieczki, rajdy, obozy, wyjazdy na tzw. „szkoły letnie” i „zimowe”.

Dużo wysiłku wkłada się w pracę z uczniem zdolnym i wykazującym szczególnie zainteresowania daną dziedziną wiedzy. Celem pracy szkoły było i jest to, by poprzez przykład osiągnięć i sukcesów uczniów najzdolniejszych i najbardziej pracowitych utwierdzić w przekonaniu pozostałych, że **„Ucząc się dziś, inwestujesz w jutro” (rok szkolny 1993/94)**.

Ważnym dla szkoły zadaniem stała się chęć przynależności do Stowarzyszenia Szkół Aktywnych, stąd też rozpoczęta została pełniejsza realizacja zadań w zakresie nowatorstwa pedagogicznego we współpracy ze szkołami zrzeszonymi w SSA, z Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Krajowym Funduszem na Rzecz Dzieci. W historii szkoły odnotowano przynależność 10 uczniów do Funduszu. Współpraca gwarantuje głębszy niż możliwy w warunkach szkolnych rozwój zainteresowań ucznia daną dziedziną wiedzy.

Tym przedsięwzięciom przyświecała myśl przewodnia **roku szkolnego 1994/95 „Pozwólmy uczniom na nowo wyważać już otwarte drzwi”**. Zorganizowany w szkole Krąg Młodych Talentów stwarzał i stwarza okazję do pracy z najzdolniejszymi uczniami wybranymi przez nauczycieli poszczególnych przedmiotów. Z roku na rok zwiększa się ilość uczniów otrzymujących nominację do tegoż Kręgu. „...nie wyda los owoców, jeżeli nie przyłożysz ręki”. Głoszona ongiś mądrość życiowa stała się bodźcem, zachętą do pracy z dzieckiem zdolnym.

Były wzloty i upadki, sukcesy i niepowodzenia. Nic jednak nie zniechęciło, gdyż doświadczenie uczyło, że **„Trzeba, by każdy niósł tyle co może i aby każdy doniósł, dokąd może” (rok szkolny 1995/1996)**. Wynikiem wkładanych wysiłków był i jest udział uczniów w konkursach przedmiotowych, imprezach i konkursach wewnątrzszkolnych, środowiskowych, jak również owocna działalność klas autorskich, których celem m.in. jest zaistnieć na tle szkoły i środowiska. **„Pragnę zwyciężyć, a jeśli nie będę mógł zwyciężyć, niech będę dzielny w swym wysiłku” (rok szkolny 1996/1997)** – motywowało i mobilizowało do aktywnej

i efektywnej pracy. Zorganizowano dodatkowe zajęcia ze wszystkich przedmiotów, w ramach społecznej pracy nauczycieli.

Uczestnictwo uczniów w kulturze, połączone z zabawą i rozrywką, towarzyszące konkretnym zadaniom szkoły satysfakcjonuje wszystkich, utwierdza w przekonaniu, że **„Wszelkie nauczanie jest najlepiej osiągnięte w formie rozrywek. Pozwólmy, aby dziecięca praca i nauka była rodzajem zabawy” (rok szkolny 1997/1998)**. Inicjatorem wszelkiej działalności był Samorząd Uczniowski i „Mały Samorząd”. Pracując aktywnie, rozsądnie i dojrzałe zawsze reaguje na problemy wynikające z życia szkoły, przygotowuje do odpowiedzialności, uczy partnerstwa i pokonywania trudności. Uczestnicząc w niektórych posiedzeniach Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców, comiesięcznych spotkaniach „sam na sam” z dyrektorem szkoły, uczniowie czują się pewni, że szkoła liczy się z ich opinią i ma na uwadze ich interesy, stwarza możliwość decydowania o niektórych sprawach szkoły, a dobrze rozumiane partnerstwo zbliża do siebie uczniów i nauczycieli. Szkolna gazetka „Głos Nastolatków”, obecnie redagowana pod nazwą „Zaczek” od początku istnienia szkoły uzupełnia wewnętrzny obieg informacji z życia szkoły. „Być człowiekiem – to być odpowiedzialnym. To czuć, kładąc swoją cegiełkę, że bierze się udział w rozwoju świata” – ta treść w pełni odzwierciedla wszelkie zamierzenia i poczynania uczniów.

Myślą przewodnią do pracy w kolejnym **roku szkolnym 1998/1999** była treść: **„Największą chlubą nie jest to, aby nigdy się nie potknąć, lecz to, by po każdym upadku dźwignąć się i stanąć na nogi”**. W uznaniu osiągnięć szkoła została umieszczona na liście 40 najlepszych szkół podstawowych w byłym województwie tarnobrzeskim.

Po raz drugi w historii szkoły kolejny rok szkolny 1999/2000 rozpoczęty został Wojewódzką Inauguracją połączoną z obchodami 10-lecia szkoły i oddaniem hali sportowej do użytku. Wprowadzanie założeń nowej reformy oświatowej wytyczyło nowe zadania szkole. Poprzez sondaże, rozmowy, obserwacje, ankiety, wspólnie w ścisłej współpracy wszystkich organów szkoły tworzone jej wizję, plan jej rozwoju, program wychowawczy. Diagnostowana praca różnych odcinków działalności szkoły pozwalała na podejmowanie odpowiednich zadań, których treści eksponują wartości wychowawcze i wpływają na uzyskanie przewidywanych efektów. **„Nie trać nigdy cierpliwości, to jest ostatni klucz, który otwiera drzwi”** – to myśl przewodnia do pracy w **roku szkolnym 1999/2000**. Praca nauczycieli w poszczególnych zespołach przedmiotowych i problemowych objęła samokształcenie i doskonalenie zawodowe, wymianę doświadczeń, upowszechnianie swoich osiągnięć, wyznaczając sobie zadania, poszukując możliwości różnych zmian, dzięki którym możliwe jest osiąganie lepszych rezultatów wychowania i nauczania. Wypracowywano najbardziej optymalne i różnorodne formy, metody pracy dla rozwoju zdolności i zainteresowań uczniów, rozwoju ich aktywności i twórczych postaw. Ambitnie realizowany jest Środowiskowy Program Wychowania Zdrowotnego, którego podstawowym celem jest promocja zdrowia. Realizowany jest program Edukacji Europejskiej obejmujący elementy wiedzy o Unii Europejskiej i powiązaniach Polski ze zjednoczoną Europą. Z wielkim zainteresowaniem przyjęto kontynuację zadań wynikających z realizacji Programu Dziedzictwa Kulturowego. We współpracy z PPP realizowane są programy profilaktyki uzależnień: „Drugi Elementarz, czyli Program Siedmiu Kroków”, „Spójrz inaczej”, „Życie w Rodzinie”. Szkolny Zespół ds. Profilaktyki i Resocjalizacji realizuje bieżące zadania wynikające z potrzeb w tym zakresie.

Planowo i systematycznie realizowane są zadania nakreślone programem pracy w zakresie działalności innowacyjnej szkoły.

Wspólnie przebyta droga, czas aktywnej współpracy i entuzjazmu wszystkich organów szkoły, jej sojuszników, okres intensywnej pracy w dobie ciągłych przemian i potrzeb szkoły – to tylko „Cząstka pracy wykonana i znów cząstka i znów cząstka, i znów noc, i znów od rana do cząstki cząstka dodana”. Toteż kolejne lata – to praca wokół myśli:

2000/2001 – „Dzieci stają się podobne do tego, co o nich myślimy”

2001/2002 – „Ile trzeba wyobraźni, aby wychować takich ludzi, którzy rzeczywiście

- potrzebni są dzisiejszym czasom”**
2002/2003 – „W psychikę ludzką wpisana jest potrzeba rywalizacji”
2003/2004 – „Miejsze oczy aż do spalenia otwarte, na radość życia, radość tworzenia, że to życie jest coś warte”
2004/2005 – „Jest na świecie jeden zawód, jedno jedyne powołanie – być dobrym dla drugiego człowieka”

Powyższe myśli są dla szkoły nie tylko deklaracją. Dla szkoły, w której uczeń przeznaczą czas na działania twórcze i własny rozwój są gwarancją satysfakcji.

Wdrożono szereg autorskich programów edukacyjnych i przedsięwzięć. Dziecięcy radosny potencjał istnienia uwidacznia się w sytuacjach, gdy szkoła przystępowała i przystępuje do różnych akcji szkolnych, środowiskowych i ogólnopolskich. Szkoła zaistniała jako miejsce radosnej twórczości dziecięcej. Wszyscy doświadczają, iż w edukacji ku radości trzeba wprowadzać ucznia w radość poznania, radość uczenia się, radość przebywania z rówieśnikami, w radość sukcesów i współdziałania.

Dobra baza szkoły, jej zasoby, umożliwiają realizację podejmowanych z roku na rok coraz to nowych zadań.

Zapewniona jest nauka różnych języków obcych, uczniowie i ich rodzice mają możliwość wyboru języka.

Szkoła jest radiofonizowana i podłączona do Internetu. Uczniowie mają możliwość korzystania z sal komputerowych. Zapewniona jest opieka stomatologiczna, medyczna i żywienie. Opiekę nad uczniami roztacza świetlica szkolna, zapewniony jest dowóz dzieci do szkoły. Jest biblioteka z czytelnią, pracują pedagodzy szkolni, którzy współpracują z wychowawcami i nauczycielami, zapewniając uczniom pomoc psychologiczno-pedagogiczną.

Realizację wielu zadań szkoła opiera na współpracy z rodzicami oraz instytucjami wspierającymi i wspomagającymi rozwój dziecka. Praca szkoły, osiągnięcia nauczycieli i uczniów dokumentowana jest szczegółowo w różnorodnych wewnątrzszkolnych opracowaniach:

- „Monografia Szkoły (1989 – 1999) – oprac. mgr G. Kędra, mgr G. Szkutnik
- coroczne „Informatory o pracy dydaktyczno – wychowawczej i opiekuńczej szkoły” – oprac. mgr G. Kędra, mgr G. Szkutnik
- „Refleksje, spostrzeżenia i rozważania nauczycieli” – oprac. nauczycieli: mgr G. Kędra, mgr G. Szkutnik, mgr A. Koch, mgr B. Ćwiek, mgr J. Golec
- „Piórkem nauczyciela pisane” – oprac. nauczycieli klas I_III
- „5 lat w relacjach i dokumentach” – oprac. mgr G. Szkutnik, mgr G. Kędra przy współpracy z nauczycielami
- „5 – lecie szkoły” – oprac. mgr G. Kędra, mgr G. Szkutnik
- „5 lat SKTR” – oprac. mgr J. Golec, mgr P. Matwiejszyn
- „Spojrzenie w minione 10- lecie” – oprac. mgr G. Szkutnik, mgr G. Kędra we współpracy z nauczycielami
- „Foldery promujące szkołę” – oprac. mgr R. Beksiak, mgr Z. Tylus
- „Scenariusze uroczystości szkolnych i klasowych – pr. zbiorowa
- „Zbiór konspektów lekcji” – pr. zbiorowa
- „Zbiór testów i sprawdzianów” – pr. zbiorowa
- Kronika Patrona
- Kronika Szkoły
- Kroniki organizacji szkolnych
- „Złota Księga Uczniów”
- Gazetka szkolna
- Gazetki klasowe
- „Jan Zamoyski – nowym patronem” – oprac. mgr A. Kuśmierczyk, mgr A. Koch
- „Szlaki turystyczne Janowa Lubelskiego i okolic” – oprac. mgr A. Koch,

mgr M. Rozdziejcz, mgr St. Lembryk, mgr A. Kuśmierczyk
- „Czy to był sukces...– z perspektywy lat minionych” – oprac. mgr G. Kędra,
mgr G. Szkutnik

Wielką chlubą dla uczniów było i jest ich uczestnictwo w prezentowaniu dorobku szkoły i swoich osiągnięć przy okazji szeregu różnych szkolnych i środowiskowych uroczystości. Jedną z nich była pamiętna uroczystość **obchodów 10-lecia szkoły**. Przepiękna treść scenariusza uroczystości opracowanego przez nauczycieli łącząca poezję, pieśni z myślami przewodnimi stanowiącymi motto do pracy w poszczególnych latach, oddała w pełni satysfakcjonującą wszystkich pracę szkoły.

Recytator: Nie zostawiaj w plecaku
tego słońca od Tatr
weź piosenkę od ptaków,
zapach morza i wiatr.

Nie zostawiaj w plecaku
barwy nieba i zbóż,
kolor chabrow i maków
między książki dziś włóż.

Nie zostawiaj w plecaku
blasku słońca i gwiazd
do tornistra zapakuj
smak poziomek i las.

I na wróżbę szczęśliwą
zabierz listek akacji
niech szczęśliwe dni wróży
do następnych wakacji.

Prowadzący: Skończyły się już wakacje, pora żegnać słoneczne lato
odziane w złoto, purpurę, zieleń i błękit, pora wracać do szkoły,
by stawić czoła nowym obowiązkom.
Dziś mamy swoje święto: dokładnie 10 lat temu rozległ się
pierwszy dzwonek w tej szkole, który wezwał swoich
pierwszych uczniów na lekcje. Był to dzień równie uroczysty
jak ten, ponieważ w naszej szkole odbyła się Wojewódzka Inauguracja
Roku Szkolnego 1989/1990.

Recytator: Czyż starczą słowa pomnikowe
jeśli za wami czyny stoją...
to one rytm życia naszego
- tak prostego - wyznaczają...
Nie na peany tu miejsce
nie hymnów pochwalnych potrzeba.
Wam z naszych myśli urzeczywistnień
dom chlebny stawiamy
i wierni Waszym ideałom
jesteśmy życiu potrzebni.

Recytator: Tego, cośmy zgromadzili

wieków i pokoleń trudem,
niech się brać nam nikt nie sili-
bo nie zginie nawet z ludem,
co lud działał w natchnień chwili.

I któż ręką świętokradzką
Kopernika geniusz zgasi?
Komu wojną lub zasadzką
wziąć się dadzą wieszczę nasi,
co wstawili ziemię lacką?

Recytator: Czy ty pamiętasz stary mój zegarze,
jak w słońce twojej tarczy patrzył żak
i marzył o tym, o czym ja dziś marzę?
Pamiętasz jeszcze?
O tak, o tak, o tak!
Ode dnia do dnia, od chwili do chwili
żyliśmy życiu mądryemu na wspak,
godziny marły, a myśmy liczyli
szczęście na wieczność...
O tak, o tak, o tak!
(...) O, jak to dawno, Sokratesie stary!
złamanym skrzydłem tłucze ślepy ptak...
serca się psują, psują się zegary,
wszystko umiera...
O tak, o tak, o tak!
Ale raz jeszcze przypomnijmy wzloty,
wracajmy myślą na gwieździsty szlak!
Cofnij wskazówki i lećmy w wiek złoty...
Niech żyje młodość!
O tak, o tak, o tak!

Prowadzący: Dziesięć lat to dużo i zarazem niewiele. Zwłaszcza dla tych,
którzy stoją z boku. Dla nas to 10 lat wyteżonej pracy,
sięgania po sukcesy, odkrywania „nowego”, do którego
prowadzą czasem kręte drogi, pełne wybojów i przeszkód.
Lecz nie zatrzymywaliśmy się, nie zrażaliśmy się, bo
naszymi przewodnikami byli ci, którym mogliśmy zaufać.
I oni wyznaczyli kierunek naszej drogi.
W roku szkolnym **1989/1990** pracowaliśmy pod hasłem:
„Nasza szkoła radością życia, radością tworzenia”.

Recytator: Nauka bywa ciekawsza od bajek,
trzeba tylko słuchać
i uważnie patrzeć.
Gdy wiedzy przybywa
to życie staje się
o ile piękniejsze, ciekawsze, bogatsze.

1990/1991 to „Być w szkole, być u siebie”

Recytator: Jeszcze wszyscy mówią o nas „dzieci”
Jesteśmy bowiem mali, bo mało mamy lat,
ale już rozumiemy wiele dużych rzeczy:
że życie bywa trudne,
że praca dźwiga świat.
A my – rośniemy po to,
by nowy tworzyć ład.

Prowadzący: **„Nauka i Ojczyzna”** to hasło roku **1991/1992**.

Recytator: Kochajmy mądrość, wszak to największa nauka
Znać siebie i żyć z sobą: kto jej pilnie szuka,
prowadzi wiek szczęśliwy, a na czas upłynny
patrzając, liczy bez trwogi wszelkie swe godziny.
Jeśli kiedy dla bogactw, dla podłego zysku
wolnością mam frymarczyć i żyć w pośmiewisku,
jeśli me serce iść ma w gnuśne zmysłów pęta,
czasie! skróć, proszę, życie mojego momenta.

Prowadzący: **W roku 1992/1993** pracowaliśmy **„Przyjemnie, turystycznie,
tanio, krajoznawczo”**.

Piosenka „Roztocze”

Spójrz ile gwiazd, ile gwiazd lśni na niebie,
jakby na przekór blask słońca w nich zgasł.
Będę szczęśliwa, jak sobie odejdiesz,
Ty i Roztocze – zbyt wiele na raz.

Pójdę nad Tanew głęboką nocą,
Tanew, co skradła księżycu blask,
gdzie na dnie wody jasno migoce
ta najpiękniejsza ze wszystkich gwiazd.

Wiatr cię nie wzrusza,
ni droga wprost, słońce,
drwiłeś z zachwytu i kłąłeś na los,
że wszystko na nic, że wszystko męczące,
pytasz dlaczego, więc mówię ci tak:

Wolę Roztocze z krągłym Gorajem,
wieżę Wapielni, sosnowy las,
Czartowe Pole razem z czartami,
szumy na Tanwi, głęboki piach.

Nie skarż się dłużej, że droga daleka,
że ciężki plecak, że upał, kurz
czaru Roztocza, co mnie tak urzeka
Ty nie rozumiesz, więc mówię ci już:

Ty swojej gwiazdy szukasz na niebie,
moja zaś gwiazda na Tanwi lśni,
spadła raz z nieba głęboką nocą
i za Roztoczem jest tęskno mi.

Prowadzący: **W piątym roku** istnienia szkoły udowadnialiśmy, że
„Ucząc się dziś, inwestujesz w jutro”.

Recytator: To co poznam za chwilę, za rok
tylko to, czego nie widzę
pobudza wyobraźnię.
Dlatego droga, którą jeszcze nie szedłem
wzbudza we mnie więcej nadziei
niż droga przebyta.

Prowadzący: Hasło roku **1994/1995** to **„Pozwólmy uczniom na nowo „wywazać”
już otwarte drzwi”**.

Recytator: Nie sposób, kończąc pewien etap w życiu,
nie zadumać się nad przeszłością.
Nie sposób też nie zerknąć nieśmiało w przyszłość.
Ogrom pytań nasuwa mi się uparcie.
Są to z pewnością nie tylko moje pytania.
Pozostawiam więc wszystkich z wieloma dręczącymi zagadkami,
które w końcu każdy musi rozwiązać sam.
Pragnę jednak życzyć pomyślnego ich rozwiązania.

Prowadzący: W roku **1995/1996** hasło brzmiało:
„Trzeba, aby każdy niósł tyle co może i aby doniósł, dokąd może”.

Recytator: Jakże często nie wiemy dokładnie,
kim jest drugi człowiek:
I ten siedzący obok nas – w ławce, i ten snujący się
po rodzinnym domu,
i ten, który z uporem przekazuje nam słowo.
A przecież warto spojrzeć z wysokości sumienia
na drugiego człowieka,
pamiętając o tym, że tylko sercem widzimy dobrze,
ale najważniejsze jest niewidoczne dla oczu.
Iluż przyjaciół możemy wówczas zyskać?

Prowadzący: **1996/1997 „Pragnę zwyciężać, a jeśli nie będę mógł zwyciężać,
niech będę dzielny w swym wysiłku”**.

Recytator: Ciesz się ze swoich osiągnięć i planów...
Bądź sobą.
A zwłaszcza nie udawaj uczuć.
Nie bądź też cyniczny w miłości-
w obliczu wszelkiej jałowości i rozczarowań.

jest ona nie wysychającym źródłem szczęścia...
Rozwijaj siłę ducha, która ochroni Cię w nagłym nieszczęściu.
Bądź łagodny dla samego siebie...
Bądź uważny.
Staraj się być szczęśliwym.

Prowadzący: **1997/1998** to „Cząstka pracy wykonana i znów cząstka, i znów cząstka, i znów noc, i znów od rana do cząstki cząstka dodana”.

Recytator: Słońce serce nam przesywa
I bije, wdzięczne blaskowi.
Rękami pchamy tworzywa
Od bezkształtu ku kształtowi.
Kształtami świat zaludniają
Do prac przyłożone dłonie.
Tętnią prace. Tak powstają
Wiersze, domy, symfonie.
Znów noc. Jak ludzie wysocy
Stoją świerki. Śnieg się sypie.
Gwiazdy świecą w głębi nocy
Jakby w głębi wielkich skrzypiec.
A za oknem migotliwie
Wenus gałąź opromienia.
Chciałbym i ten blask na szybie
Ocalić od zapomnienia.

Prowadzący: W roku szkolnym **1997/1998** doszliśmy do wniosku,
że „**Wszelkie nauczanie jest najlepiej osiągnięte w formie rozrywek.**
Pozwólmy, aby dziecięca praca i nauka była rodzajem zabawy”.

Piosenka „Tak jak w szkole”

Jeszcze teczka i mundurek
Ale co dzień rośniesz w górę
I świadectwa się zbierają
-to się wie!
Nieraz złe i dobre stopnie,
czasem nudzisz się okropnie,
ale lubisz, kiedy dzwonek wzywa cię.

Ref. Tak jak w szkole nigdy potem ci nie będzie,
choćbyś zjeździł za przygodą cały świat,
jeśli nawet wszystko poznasz i zdobędziesz
nie zapomnisz nigdy smaku szkolnych lat.
Czy się migasz, czy książkowym jesteś molem,
ktoś się troszczy, by cię objął wiedzy blask.
Nigdy potem już nie będzie tak jak w szkole,
więc korzystaj z twojej szkoły póki czas.

Coraz szersze okno świata,
coraz wyżej myślą latasz,

jak Kopernik chciałbyś ruszyć ziemski glob.
Gdy ktoś z książką jest w przyjaźni,
temu łatwiej, temu raźniej
i na pewno szybko znajdzie własny świat.

Ref. Tak jak w szkole...

Prowadzący: **„Największą chlubą nie jest to, aby nigdy się nie potknąć.
Lecz to, by przy każdym upadku dźwignąć się i stanąć na nogi!”**

Recytator: Idź (...)
Bądź odważny, gdy rozum zawodzi, bądź odważny
w ostatnim rozrachunku jedynie się liczy (...)
Strzeż się dumy niepotrzebnej
oglądaj w lustrze swą błazeńską twarz (...)
Strzeż się oschłości serca, kochaj źródło zaranne,
ptaka o nieznanym imieniu, dąb zimowy,
światło na murze, splendor nieba (...)
Czuwaj (...) –idź.
Dopóki krew obraca w piersi twoją ciemną gwiazdę (...)
powtarzaj stare zaklęcia ludzkości, bajki i legendy
bo tak zdobędziesz dobro (...)
Powtarzaj wielkie słowa, powtarzaj je z uporem (...)
Bądź wierny. Idź.

Piosenka „Walczyk Janowa”

Dużo piosenek dziś zna każdy z nas
Lecz już naprawdę najwyższy jest czas,
By o swym mieście powstała pieśń ta,
Niech wreszcie każdy ją zna.

Bo walczyk Janowa to przebój jest nasz
On wspomnień moc daje każdemu z nas,
I serce raduje się, gdy słyszę go,
A więc pamiętajmy wciąż to, że:

Nie ma jak w naszym Janowie dziś żyć,
Moc różnych wspomnień o mieście tym śnić.
Każdy z nas żyje ze sobą jak brat
Od tylu, tylu już lat.

Janów kochany też coś w sobie ma
Każdy za niego dziś serce swe da.
Zuchy chłopaki, dziewczynki jak miód
To jest naprawdę ten cud, ten cud.

Scenariusz szkolnej uroczystości piętnastolecia Publicznej Szkoły Podstawowej w Janowie Lubelskim im. Jana Zamoyskiego to kolejna okazja do prezentacji dorobku szkoły i osiągnięć uczniów (scenariusz opracowany przez nauczycieli):

Narrator:

Piętnaście lat to dużo i zarazem niewiele. Zwłaszcza dla tych, którzy stoją z boku. Dla nas to 15 lat wytężonej pracy, sięgania po sukcesy, odkrywania „nowego”, do którego prowadzą czasem kręte drogi, pełne przeszkód. Lecz nie zatrzymywaliśmy się, bo naszymi przewodnikami byli ci, którym mogliśmy zaufać i oni wyznaczali kierunek naszej drogi.

Ucz. 1: Co się tutaj dzieje?

Ucz. 3: Jak to nic nie wiesz? Szkoła obchodzi jubileusz!

Ucz. 4: Jaki jubileusz? Czyj znowu jubileusz?

Ucz. 2: Nasza szkoła ma przecież 15 lat!

Ucz. 1: A! 15-lecie, to ważny jubileusz.

Chór szkolny wykonuje piosenkę „Familijny blues”

Śpiewajmy razem nasz dziecięcy blues,
śpiewajmy wszyscy nasz dziecięcy blues,
śpiewając będziesz rósł
i tańcząc będziesz rósł.

Ref. Śpiewajmy wszyscy razem klaszcząc w rytmie.
I niech nas będzie więcej
i choćby sto tysięcy,
śpiewajmy, śpiewajmy blues.

Śpiewajmy razem dla dyrekcji blues,
Śpiewajmy wszyscy dla dyrekcji blues,
dyrekcja wszystko wie,
haruje całe dnie.

Ref. Śpiewajmy wszyscy razem...

Śpiewajmy razem naszym gościom blues,
Śpiewajmy wszyscy naszym gościom blues,
bo dzisiaj są wśród nas,
spędzamy razem czas.

Ref. Śpiewajmy wszyscy razem...

Ucz. 1: O czym będziemy pisać w naszej gazetce?

Ucz. 2: Jak to, o czym? Będziemy pisać o naszej szkole i jej historii. O złotych myślach, które towarzyszyły nam przez te piętnaście lat i były naszymi drogowskazami.

Ucz. 3: Minęło sporo czasu, kto może pamiętać jak to wszystko się zaczęło?

- Ucz. 4: Moja starsza siostra. Ona chodziła do tej szkoły 10 lat temu. Nieraz mi opowiadała o swoich szkolnych przeżyciach.
- Ucz. 2: Mój brat też chodził do tej szkoły i mówił mi, że dopiero w roku 1989 wybudowano nową szkołę i część uczniów wraz z nauczycielami przeniosło się do nowego budynku ze szkoły nr 1 i nr 2.
- Ucz. 3: To była wielka uroczystość!
- Ucz. 1: Asiu zapisz to. Od tego zaczniemy nasz artykuł. Musisz też zapisać, jakie motto towarzyszyło pierwszym uczniom tej szkoły. „Nasza szkoła radością życia, radością tworzenia”. To bardzo piękna myśl.
- Ucz. 2: Tak i jaka pouczająca!

Uczniowie wnoszą kroniki szkolne

- Ucz. 5: Przynieśliśmy z archiwum kroniki szkolne, znajdziemy tu wszystko, co dotyczy naszej szkoły.
- Ucz.6: Przez 15 lat nzbierało się 3 tomy.
- Ucz. 5: Posłuchajcie! Szkoła nr 3 w Janowie Lubelskim była budowana w latach 1982-1989. Uroczyste otwarcie nastąpiło 1go września 1989 roku.
- Ucz. 2: Wtedy na obiekt składało się 26 sal lekcyjnych.
- Ucz. 3: O! (pokazuje w kronice) wiecie ilu uczniów liczyła nasz szkoła? W roku szkolnym 1989/90 rozpoczęło naukę 711 uczniów, a uczyło ich 45 nauczycieli.
- Ucz. 1: Spójrzcie, co znalazłam. To dokument z 6 czerwca 1992 roku (czyta z kroniki). Kuratorium Oświaty w Tarnobrzegu nadaje Szkole Podstawowej w Janowie Lubelskim imię Jana Zamoyskiego i prawo do posiadania sztandaru. To już wszystko rozumiem, dlatego w roku szkolnym 1991/1992 myślą przewodnią była „Nauka i Ojczyzna”. To przecież słowa naszego patrona Jana Zamoyskiego.
- Ucz. 3: Od tego czasu obchodzimy co roku Dzień Patrona, organizujemy konkursy o nim, odwiedzamy miejsca z nim związane.
- Ucz. 6: Wszyscy nasi uczniowie znają miejsca związane z patronem.
- Ucz. 5: Tak sobie wspominacie, ale tylko gadacie i gadacie, a przecież to wszystko trzeba zapisać! Zapominacie po co się spotkaliśmy?

Mamy wydać specjalny numer gazetki! Pisz o sztandarze, o patronie to ważne!

Piosenka w wykonaniu chóru szkolnego „Walczyk Janowa”

Dużo piosenek dziś zna każdy z nas
Lecz już naprawdę najwyższy jest czas,
By o twym mieście powstała pieśń ta,

Niech wreszcie każdy ją zna.

Ref. Bo walczyk Janowa to przebój jest nasz.
On moc wspomnień daje każdemu z nas,
I serce raduje się, gdy słyszę go,
A więc pamiętajmy wciąż to, że:
Nie ma jak w naszym Janowie dziś żyć,
Moc różnych wspomnień o mieście tym śnić.
Każdy z nas żyje ze sobą jak brat
Od tyłu, tyłu już lat.

Janów kochany też coś w sobie ma
Każdy za niego dziś serce swe da.
Zuchy chłopaki, dziewczynki jak miód
To jest naprawdę ten cud, ten cud.

Ref. Bo walczyk Janowa...

- Ucz. 4: Spójrzcie, jakie ciekawe zdjęcia! Z jakiejś wycieczki.
- Ucz. 2: Zawsze lubiliśmy wycieczki. Chętnie poznawaliśmy różne regiony naszego kraju. Ciągnęło nas w góry.
- Ucz. 4: Wycieczki do Zakopanego, Krakowa, na Roztocze, w Bieszczady stały się tradycją naszej szkoły. Zobaczcie ile tu zdjęć z gór. To uczniowie naszego klubu turystycznego. Wiecie, że mottem roku szkolnego 1992/1993 było „Przyjemnie-turystycznie –tanio -krajoznawczo”. To motto doskonale odzwierciedlało działalność klubu.
- Ucz. 1: Ale przede wszystkim byliśmy związani z naszym regionem, naszą małą ojczyzną. Interesowaliśmy się jego historią, sztuką ludową, poznawaliśmy twórców ludowych.
- Ucz. 3: Nadal te tradycje podtrzymujemy: zapraszamy zespoły ludowe, organizujemy festyny rodzinne, wystawy sztuki ludowej. Mamy własny zespół taneczny.

Wiązanka tańców lubelskich w wykonaniu uczniów klas VI

- Ucz. 1: Zobaczcie mam coś ciekawego!
- Ucz. 2: To zdjęcie z jakiejś imprezy.
- Ucz. 3: Pewnie to Dzień Samorządności. Te zdjęcia przekonują nas o tym, że możemy nauczyć się czegoś bawiąc się. Wiecie, że w roku szkolnym 1997/1998 myślą przewodnią była: „Wszelkie nauczanie jest najlepiej osiągnięte w formie rozrywek. Pozwólmy, aby dziecięca praca i nauka była rodzajem zabawy”.
- Ucz. 1: Spójrzcie na te zdjęcia, na stroje tych uczniów, ci chłopcy to chyba przesadzili...

Piosenka w wykonaniu chóru „Starsi uczniowie”
Nadszedł dzień, gdy w naszej ukochanej szkole

Zezwolono nam na żarty i swawole.
A że dzień się taki zdarza tylko raz,
Posłuchajcie, więc kochani, dzisiaj nas:

Ref. Starsi uczniowie, starsi uczniowie,
Starsi uczniowie dwaj,
Choć pusto w głowie
i marne zdrowie,
To w sercu ciążył maj.
W naszej szkole rozwijają się zdolności,
Tu się nigdy na nikogo nikt nie złości.
Czemu więc, kolego drogi, czujesz lęk,
gdy szkolnego dzwonka rano słyszysz dźwięk?

Ref.Starsi uczniowie...

W naszej szkole najłatwiejsze są klasówki,
Wiedza co dzień sama wchodzi nam do główki.
Czemu więc, kolego drogi, marszczysz brew,
Gdy masz iść na lekcję inną niż wf?

Ref.Starsi uczniowie...

W naszej szkole rozwijają się talenty,
Kto tu wejdzie, czuje się jak wniebowzięty.
Czemu więc, twojego ojca świerzbi dłoń
I siwieje niejednego belfra skroń?

Ref.Starsi uczniowie...

W naszej szkole najładniejsze są dziewczęta,
Nasza szkoła da ojczyźnie prezydenta,
Bo choć niewątpliwie ma troszeczkę wad,
Bez niej nudny byłby nasz uczniowski świat!

Ref.Starsi uczniowie...

- Ucz. 1: Mamy jeszcze jedną kronikę, może znajdziemy coś na następną stronę gazetki?
- Ucz. 5: Nasza szkoła wychowała bardzo wielu wspaniałych absolwentów. Wielu z nich osiągało wysokie miejsca w olimpiadach, konkursach ogólnopolskich. Byli i tacy uczniowie, którzy należeli do Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci. W ciągu 15 lat nzebierało się ich aż dwunastu.
- Ucz. 1: Jest wśród nich nasza koleżanka Karolina Dąbek. Tegoroczna absolwentka naszej szkoły, której opowiadania niedawno zostały wydane. Na dzisiejszej tak doniosłej uroczystości podaruje je szanownym gościom.
- Ucz. 2: Popatrzcie w roku szkolnym 1993/1994 mottem przewodnim było: „Ucząc się dziś – inwestujesz w jutro”. Jakie to ważne i aktualne w każdym roku szkolnym.
- Ucz. 4: Tak wielu absolwentów opuszcza co roku mury tej szkoły, a ja zastanawiam się

nad jednym...

Recytator 1 Czy wśród nas rosną nowi Kopernicy?
czy są wśród nas?
Czy wśród nas są modele na pomniki?
czy są wśród nas?
Czy wśród nas chociaż jedna jest Skłodowska?
czy są wśród nas?
Czy wśród nas Fryderyków można spotkać?
czy są wśród nas?
Pomyśl, może właśnie Ty będziesz tym,
kogo warto czcić?
Pomyśl, może warto by cokoły wykuć
dla pomników Twych?
Pomyśl, jaką szansę ma człowiek dziś
sięgający gwiazd.
Pomyśl, może właśnie Ty będziesz geniuszem naszych dni.
Pomyśl, może Tobie też uda się do historii wejść.
Drogę do triumfu bram, każdy otwiera sobie sam.

Ucz. 5: Zobaczcie co znalazłam! Artykuł z Gazety Janowskiej z 1999 roku.

Ucz. 6: Trójka z Janowa w rozbudowie.

Ucz. 4: Wiele wysiłku i pracy kosztowała rozbudowa naszej szkoły, dlatego w roku szkolnym 1999/2000 myśl przewodnia brzmiała następująco: „Nie trać nigdy ciepłowości – to jest ostatni klucz, który otwiera drzwi”.

Ucz. 1: Ciekawe czy zdążyli na czas?

Ucz. 2: Oczywiście, posłuchajcie(czyta z kroniki). Nowy obiekt oddano do użytku w 1999 roku, tym samym szkoła wzbogaciła się o halę sportową, z której korzystają nie tylko uczniowie naszej szkoły, ale mieszkańcy całego miasta.

Ucz. 1: Zapisz to, a ja poszukam fotografii z uroczystości otwarcia.

Układ taneczny w wykonaniu uczennic ćwiczących aerobik

Ucz. 2: Nadchodzą nasi najmłodszy koledzy.

Ucz. 6: Śmiało, wchodźcie, zapraszamy!

Prezentacja uczniów klas I-III

Uczniowie klas I-III wykonują następujące utwory na instrumentach muzycznych:

-uczniowie grają na dzwoneczkach: Kolorowe kredki, Piosenka kresowa, Kurki trzy, Była sobie żabka mała;

-uczniowie grają na fletach prostych: Paw, Trzy kurki, Płyną łódzie.

Narrator: O szkole można mówić w nieskończoność, wesoło i poważnie... Zawsze w tych wspomnieniach będzie nauczyciel... Ten od pierwszych liter, świata poezji,

techniki, cyfr i wzorów, ojczystych dziejów, wędrówek po mapie, obcych języków, obrazów i dźwięków.

Ucz. kl. I-III: To nauczyciel pracą swoją co dzień
Skrawek po skrawku Polskę nam odsłania.
Po starych dziejach prowadzi nas, młodych,
Po drogach świata, w których dziś żyjemy.
A te podróże są – niby przygody ...
I nawet kamień śpiewa nam choć niemy...

Ucz. kl. I-III: Choć o szkole każdy myśli co innego,
To wszyscy wnet dojdą do wniosku jednego:
że choć w szkole nudno i źle bywa może,
To bez niej sto razy i nudniej i gorzej!
Bo szkoła to miejsce takie najdziwniejsze,
Które z lat upływem staje się piękniejsze.

Ucz. kl. I-III: Skoro szkoła dla nas takie ma zasługi,
to mamy okazję spłacić dzisiaj długi
I w jej murach teraz urządzić przyjęcie!
Niech będzie wesoło i hucznie przy święcie!

Wiązanka tańców niemieckich w wykonaniu klasy III e

Ucz. kl. I-III: Skoro dziś jej święto tak tu obchodzimy,
Że jej wyprawiamy piętnaste urodziny,
To tradycja daje już pomysł gotowy:
Koniecznie być musi tort urodzinowy!!!

Ucz. kl. I-III: Tort jest bardzo duży, bo wiele w nim z tego
Co możemy z siebie dać wartościowego.

Ucz. kl. I-III: Nasza droga szkoło!
Choć cię krótko znamy,
My pierwszoklasiści, bardzo cię kochamy.
A więc dziś ci serce dajemy i wierszyk,
Żebyś pamiętała zawsze o najmniejszych.
Dajemy ci także, bo nam tu wesoło,
Laurkę u śmiechów, nasza pierwsza szkoło!

Ucz. kl. I-III: Uroczysty moment na życzenia teraz.
My najlepiej wiemy, co mają zawierać.

Ucz. kl. I-III: Życzymy ci, szkoło, w dniu święta twojego,
By nikt nie żałował czasu spędzonego,
Bo każdy po latach wniosku się doczeka,
Że to najpiękniejszy czas w życiu człowieka.

Ucz. kl. I-III: Abyś zawsze była życzliwa i szczerą,
Tak, jak wyciągnięta ręka przyjaciela.

- Ucz. kl. IV-VI Byśmy pamiętali nawet przez lat wiele
Czego nas uczyli tu nauczyciele.
I to ziarno wiedzy, teraz w nas zasiane,
Było kiedyś plonem obfitym zebrane.
- Ucz. kl. IV-VI Życzymy ci szkoło, abyśmy wierzyli,
Że twoje marzenia w przyszłości spełnimy.
Aby to światełko, tu w nas rozniecone,
Wskazywało zawsze jasną życia stronę
I wiodło nas tylko drogami prostymi
Do tego, co ludzi szczęśliwymi czyni.
- Ucz. kl. IV-VI By z czasu upływem rdzą się nie pokryły
Te pierwsze uczucia, co się tu zrodziły.
- Ucz. kl. IV-VI Życzymy ci, szkoło, abyś długo żyła,
Jeszcze naszym dzieciom i wnukom służyła.
- Ucz. kl. IV-VI Aby przyszłość była dla ciebie łaskawsza,
Byś się wreszcie stała o wiele bogatsza
I by cię zwyczajnie było na to stać,
Co byś jeszcze chciała swoim dzieciom dać.
- Ucz. kl. IV-VI Byś wciąż dla nas dobre serce miała,
Abyś dnia każdego śmiechem rozbrzmiewała.

Chór śpiewa piosenkę „Ulecz świat”

W sercu swym zamknij świat, w sercu swoim miejsce masz,
niech ten świat ze snu się obudzi wreszcie!
Siłę miej, próbuj wciąż, spróbuj otrzeć wszystkie łzy
niech ten świat już nareszcie będzie zdrowy.
Bo masz w sobie siłę, żeby światu dać swoją miłość,
żeby lepszy był, żeby zdrowy był.

Ref. Ulecz świat, uczynń lepszym go,
dla siebie i dla wszystkich ludzi, którzy chcą,
żeby nie zginęło nigdy to co w nas jest najlepsze,
uczynń lepszym świat- dla siebie to zrób.

Jeśli chcesz wiedzieć jak-prosty sposób na to mam,
musisz mieć siły dość by móc zapomnieć.
Spróbuj więc, choćby dziś zmienić swoje życie tak,
zaczynj żyć tak byś się nie mógł wstydząć.
Bo masz w sobie siłę, żeby światu dać swoją miłość,
żeby lepszy był, żeby zdrowy był.

Ref. Ulecz świat...

Nadszedł czas, pora już, żeby każdy pojął to,
wszyscy są w życiu tym dla siebie braćmi.

Wspólny cel znajdziemy więc, idźmy razem aż po kres,
wierzymy w to, że się złączą nasze dłonie
Bo masz w sobie siłę, żeby światu dać swoją miłość,
żeby lepszy był, żeby zdrowy był!

Narrator: Aby tak uroczysta chwila została w sercu szanownych gości, prosimy o przyjęcie drobnych upominków, które będą przypominały dzisiejszą uroczystość. Uczniowie wręczą: gazetkę szkolną, folder i opowiadania uczennicy Karoliny Dąbek.

Wręczanie prezentów nastąpi w trakcie śpiewania przez chór piosenki „Tylko u nas”.

Idziemy wśród słońca, idziemy wśród gwiazd,
z młodością, uśmiechem pod rękę.
Przez lato kwitnące, przez pole i las,
niesiemy zieloną piosenkę.
Niech rzeką ku morzu, a morzem gna w świat,
Niech tańce na szlaku wywija z nią wiatr.
Idziemy wśród słońca, idziemy wśród gwiazd,
najlepszą z wszystkich tras.

Ref. Tylko u nas słońce, woda i przyroda,
tylko u nas niebo, przestrzeń i przygoda,
tylko u nas tafla morza ma ten kolor i ten smak,
tylko u nas, bo no gdzieżby, no, bo jak?
Tylko u nas najpiękniejsze górskie szlaki,
a dziewczyny najrówniejsze, a chłopaki- jak w sam raz!
Od Janowa do Szczecina, jedno słońce wciąż nam świeci
i chór dzieci rozśpiewanych żegna was!

Na pytanie: Czy to był sukces? – niech będą wypowiedzi samych uczniów – już absolwentów:

***

„Upływa szybko życie
jak potok płynie czas
już dwa lata minęły
gdy w „trójce” nie ma nas”.

„Właśnie minęło już pięć lat, od czasu jak wstąpiłem po raz pierwszy w mury nowo pobudowanej Szkoły Podstawowej Nr 3 w Janowie Lubelskim. Byłem wtedy w szóstej klasie, gdy przemieszczono nas ze Szkoły Podstawowej Nr 2 do nowej szkoły. Jako mały chłopiec bałem się tej nowej szkoły, tak jak wszystkiego, co jest nieznanne i nowe. Przerazał mnie, a zarazem cieszył ogromny gmach szkoły oraz duże korytarze i te „skrzydła” ciągle rosnące, bo w dalszym ciągu trwała budowa szkoły. Szkoła lśniła czystością i tonęła w powodzi kwiatów, tak zresztą tam jest do dziś. Koledzy ze szkół Nr 1 i 2 zazdrościli nam warunków nauczania. Młoda kadra pedagogiczna, na czele której stał i stoi dyrektor mgr Zygmunt Tylus, osiągnęła wysoki poziom nauczania i pozwoliła rozwinąć się niektórym młodym talentom. Przemiała atmosfera szkoły, wzajemne zrozumienie nauczycieli i uczniów, to jest to, co można zauważyć nawet z odległości w tej szkole. Do dziś wspominamy z kolegami tolerancyjne podejście nauczycieli do dnia wagarowicza oraz do szkolnych dyskotek, gdzie zawsze udało nam się

uprosić te pół godziny dłużej zabawy. Każdy z nas mógł zaspokoić swoje hobby na kółkach zainteresowań. Ja swoje zainteresowania rozwijałem w kółku fotograficznym. Nauczyłem się tam dobrze robić zdjęcia. Miło wspominać uroczysty dzień nadania imienia szkole – Jana Zamoyskiego. Zrobiłem wtedy mnóstwo zdjęć, które przechowuję jako pamiątkę do dziś. Bardzo podobały mi się apele szkolne. Można je było nazwać wyreżyserowanym „Teleexpresem” i nigdy nie były nudne. Jestem bardzo wdzięczny pedagogom Szkoły Podstawowej Nr 3 za przygotowanie mnie do sprostania warunkom w szkole średniej. Rodzice moi i ja jesteśmy dumni, że mogłem uczęszczać właśnie do tej szkoły”.

„Choć trwają młode lata
i pierwsze młodzieńcze me sny
ze łzą wspominam w oku
przeżyte w „trójce” dni”.

A.S.

***

„...Od szóstej klasy byłem uczennicą Szkoły Podstawowej Nr 3. Gdy po wakacjach pierwszy raz znalazłam się w tej szkole, był to dla mnie szok. Szkoła ta w porównaniu z dawną wydała mi się ogromna, trudno było znaleźć klasy, na korytarzach panował wielki tłok, a ponadto pełno było nieznanym twarzom. Jednak już po kilku dniach wszystko doszło do siebie. Nauczyciele, z którymi się spotykałam, to naprawdę wspaniali ludzie, w większości bardzo młodzi i przyjaźnie nastawieni do uczniów. W ciągu tych trzech lat spędzonych w „trójce” przeżyłam naprawdę piękne i niezapomniane chwile, choć jak to w życiu bywa, były również i te gorsze. Myślę, że najprzyjemniej wspominam VIII klasę, kiedy to byliśmy naprawdę zgraną grupą, bez problemów dogadywaliśmy się ze sobą, może dlatego, że zdawaliśmy sobie sprawę z tego, iż ostatni rok jesteśmy w tym składzie. Mieliśmy nadzieję, że przynajmniej z częścią spotkamy się w liceum, jak też zresztą się stało. Jak to w życiu bywa, wszystko co dobre zawsze się kończy, tak i nasza edukacja w szkole podstawowej dobiegła końca. Nadszedł też wieczorek pożegnalny, który szczególnie utkwił mi w pamięci. Na tymże wieczorku można było się wspaniale bawić, ale jednocześnie uświadomił on nam, iż jest to ostatni wspólny wieczorek, dlatego też, nie zważając na nic, bawiliśmy się wspaniale. Po tym wszystkim pozostały nam liczne zdjęcia, a co najważniejsze cudowne wspomnienia, które gdy tylko się je odświeża, pozostaną w pamięci na bardzo długo. Często, gdy spotykamy się z koleżankami z podstawówki, spędzamy miło długie godziny, wspominając tamte lata. Czas niestety szybko płynie, a wraz z nim my posuwamy się wciąż do przodu. Jednak czas spędzony w podstawówce, to niezapomniane chwile, piękne przeżycia, ale jakże daleko zostały te lata, lecz cóż zrobić. Gdy mam złe chwile, myślę wówczas sobie, że wiele bym dała, aby wrócić do dawnej szkoły, nauczycieli, niestety jest to niemożliwe (a szkoda) i muszę się zadowolić tymi wspomnieniami...”

D.K.

***

„...Do Szkoły Podstawowej Nr 3 w Janowie Lubelskim zaczęłam uczęszczać, gdy otrzymałam promocję do klasy szóstej. Wcześniej byłem uczennicą Szkoły Podstawowej Nr 2. Nowa szkoła w moim odczuciu była piękna. Przestronne korytarze, piękne, wielkie sale lekcyjne, nowy sprzęt, ławki, krzesła. Do dzisiaj nie mogę zapomnieć tamtych wrażeń, zapachu świeżości, twarzy nowych nauczycieli. Pamiętam czyste toalety, kwiaty, które zdobiły okna i korytarze, gazetki, które robiliśmy po lekcjach, aby ściany nie świeciły pustką. Każde z nas przynosiło z domu kwiatek doniczkowy. Wiem, że niektóre z nich przetrwały do dzisiaj. Wieszaliśmy firany i zasłony. Miałam wrażenie, że jestem uczennicą szkoły w innym mieście.

Najbardziej w pamięci utkwił mi pierwszy apel, który odbył się w kilka dni po rozpoczęciu roku szkolnego. Wtedy to jeszcze myliły mi się bloki A i B, czasami wchodziłam i schodziłam po schodach kilka razy, aby odnaleźć swoją klasę. Na apelu nowa dyrekcja, nowe twarze uczniów, wtedy poczułam się trochę obco, ale to szybko minęło. Trzy lata spędzone w tej szkole wydały mi się jedną chwilą. Z żalem opuszczałam szkolne mury, nauczycieli, którzy byli mi bliscy, jak najlepsza rodzina...”

E.J.

***

„...Uczęszczając do klasy VI Szkoły Podstawowej Nr1, zostałem wraz z całą klasą przeniesiony do nowej Szkoły Podstawowej Nr 3. Było to wielkie wydarzenie w moim życiu. W starej szkole miałem przyjaciół, nauczycieli, których znałem- ta szkoła była dla mnie wszystkim. Teraz wszystko się skończyło, rozpoczynał się w moim życiu całkiem nowy rozdział. Nowa szkoła zrobiła na mnie wielkie wrażenie. Wielkie korytarze, obszerne i dobrze wyposażone sale lekcyjne, to obraz tej szkoły. W porównaniu z poprzednią szkołą, nowa była tak wielka, że można było się w niej zgubić. Na każdym korytarzu i w każdej klasie było mnóstwo kwiatów doniczkowych, które przynosili uczniowie, a w oknach wisiały piękne zasłony i firanki. Co do nauczycieli, wszyscy byli mili i starali się wyjść naprzeciw zainteresowaniom ucznia. Może to trochę dziwne, ale to właśnie dzięki nim zacząłem lubić nową szkołę. Każdy nauczyciel starał się, aby uczniowie czuli się w nowej szkole swobodnie. Dzięki temu uczniowie byli pełni zaufania w stosunku do nauczycieli i rozwijała się współpraca nauczycielsko - uczniowska. Jednak wszystko, co dobre trwa bardzo krótko. Skończyłem szkołę podstawową i trzeba było opuścić mury, w których spędziło się kilka lat. Zrobiłem to z wielkim żalem, bo cóż mogłem innego zrobić? Po egzaminach wstępnych dostałem się do LO. Znowu są sale, korytarze, nawet część starych kolegów z podstawówki. To wszystko jednak to nie to w porównaniu ze Szkołą Podstawową Nr 3, gdzie chodzenie do szkoły było przyjemnością. Podstawówka – to było życie!...”

M.G.

***

„...„Trójkę” wspominam z rozrzewnieniem i jakoś tak bardzo serdecznie, mam do niej wielki, ogromny sentyment. Kocham ją. Nie uczyłam się tam od „pierwszaka”. Uczyłam się cztery lata w innej szkole. Po wybudowaniu „trójki”, tam właśnie przeniesiono moja klasę. Jakże różniła się ona od „jedyńki”. Olbrzymi budynek, wielkie korytarze, przestronne sale. Ogrom uczuć, jakimi obdarzono ucznia sprawiał, że czułam się jak u siebie w domu. Chyba nie zawsze te uczucia odwzajemnialiśmy. Zwłaszcza po sprawdzianach! Przepęniał nas ogrom niezrozumienia. Teraz to pojęłam, pojęłam też, że trzeba było czasu, żeby zrozumieć, a czas uciekał. Wiem, że to już będzie do końca życia niespełnionym marzeniem, ale chciałabym tam do „trójki” wrócić, w charakterze ucznia, na długo! Jeszcze raz przeżyć to, co było, być dzieckiem. Bowiem w przemówieniu na zakończenie podstawówki było napisane „kolorowa kraina dzieciństwa kończy się tu i teraz!”, i tak dobrze nie zdając sobie sprawy pomyślałam „szkoda”. A teraz już zdając sobie sprawę też myślę „szkoda”. Przypomniały mi się słowa mojego taty, który uczył się bardzo daleko od swojej miejscowości: „Dziecko, gdybym mógł wrócić do szkoły, szedłbym do niej na piechotę, choćby to miało trwać bardzo długo”. Wydaje mi się, że zrobiłabym to samo! Gdybym tylko mogła cofnąć czas i przeżyć jeszcze raz te cztery lata. Naprawdę, w tej chwili nie przesadzam, chciałabym to wszystko jeszcze raz powtórzyć. Ktoś kiedyś powiedział, że wieczność to „życie- życie- życie- życie, które w końcu można pokochać”. To samo jest z „trójką”: szkoła- szkoła- szkoła- szkoła, a w końcu każdy ją pokocha, nigdy nie zapomni i będzie mile wspominał. Gdy kończyłam Szkołę Podstawową Nr 3 im. Jana Zamoyskiego w Janowie Lubelskim, czułam się jak ktoś, kto wyrusza z rodzinnego domu w niekończącą się podróż. Chyba to prawda. Już tam nie wrócę. Czeka mnie podróż...”

***

„...Jakie było moje uczucie w pierwszy dzień? Wiadomo, bałem się tej ogromnej szkoły, a jednocześnie cieszyłam się, że będę jej uczennicą. Zaimponowała mi młoda kadra pedagogiczna, przestronne klasy. Czy coś mi się w niej nie podobało? Nie, w niej było wszystko wspaniałe, piękne i nowe. Czasami „wnerwiało” mnie, że sami uczniowie ją demolują, jednak mocne ręce sprzątaczek powodowały, że szkoła nadal jest piękna. Po zajęciach obowiązkowych lubiłam zostawać w szkole i udzielać się społecznie, np. pisałam referaty lub opowiadania do szkolnej gazetki. Zresztą moja praca była wynagradzana dobrymi ocenami. Mile wspominam nauczycieli, którzy mnie uczyli. Były chwile załamania, ale zawsze było do kogo zwrócić się po radę. W szkole podstawowej, jeżeli nie dawałaś sobie rady z jakiegoś przedmiotu, mogłaś zapisać się do kółka i już nadrabiałeś straty. Mogę z całą stanowczością dziś powiedzieć, że chętnie bym tam wróciła - do nauczycieli, do tych pięknych kolorowych ścian obwieszonych gazetkami, bądź pomocami naukowymi. Chociaż pod koniec VIII klasy cieszyłam się, że to już koniec katorgi, to jednak mile ją wspominam, bo „trójka” była moim drugim domem, gdzie uczono mnie, co dobre, a co złe. Wiele bym dała, by mieć tak zgraną klasę, jaką była moja dawna w podstawówce - „Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego”. Lepsi czy gorsi, nikt się nie wywyższał i nikt nikogo nie poniżał...”

A.G.

Ponadto cieszy to, iż uczniowie chętnie wypowiadają się o szkole na łamach gazetki szkolnej, gazetki klasowych, w wewnątrzszkolnych publikacjach i zawsze wynika z nich pozytywna ocena szkoły i radość z faktu, iż są jej uczniami:

***

„Szkoła”

Nasza szkoła zwi się trójka,
Jest ładniejsza niż ta dwójka.
Chociaż z sobą sąsiadują,
To sobie nie dorównują.

Jest tu miejsce dla każdego,
Nosi nazwę imienia Jana Zamoyskiego.
Mamy piękne sale, oraz korytarze,
Na których widać różnych kwiatów egzemplarze.

Jest tu dużo dzieci i nauczycieli,
Woźni się krzątają i po nas śmieci sprzątają.
W przyszłości też będzie hala gimnastyczna,
By się rozwijała sportowa tradycja.

Chociaż hałas wokoło, pani dyżurna upomina,
W szkole panuje ostra dyscyplina.
Nasza szkoła słynie w całej okolicy,
A największą chlubą są olimpijczycy.
A po lekcjach wszyscy głodni,
Biegniemy na stołówkę,
Bo dzisiaj panie kucharki,

Gotują przepyszną grochówkę.

Warto jeszcze wspomnieć, już najwyższa pora,
Że mamy wspaniałego pana dyrektora
Szkoła jednym słowem jest piękna i wspaniała,
Niejedna miejscowość taką by mieć chciała.

***

„Moja szkoła”

Moja szkoła jest wesoła!
Moja szkoła fantastyczna!
Jest w niej sala gimnastyczna,
Przed nią półka z pucharami,
No i miejsce z dyplomami.
Jest świetlica, biblioteka...

Każdy uczeń dzwonka czeka.
Klas, też jest tam co niemiara
No i dzieci cała chmara!
Mają buzie uśmiechnięte,
Bo wesoło tam i pięknie.

Rok szkolny – to dla nas czas wesoły,
Bo bardzo lubimy chodzić do naszej szkoły!

***

„Nasza szkoła”

Uwaga uczniowie i uczennice,
Chodzić do szkoły codziennie musicie.

Bo w szkole możecie nauczyć się wiele,
A po zajęciach o niej porozmawiać z przyjacielem.

Do naszej szkoły wielu uczniów chodziło,
A dzisiaj naszej szkole 10 lat wybiło.

Nauczyciele fajni i nauczycielki,
A także katecheci i katechetki.

Pan Zygmunt Tylus jest naszym dyrektorem,
A Jan Zamoyski jest naszym patronem.

Nasza szkoła na górcie przy Skorupki stoi,
A młodzież do niej ciągnie, jak do mamy swojej.
Nasza szkoła jest bardzo kochana
I dlatego trójką została nazwana

Będziemy mieli salę gimnastyczną,
A teraz cieszymy się boiskiem prześlicznym.

Mamy dużą świetlicę, do której uczęszczamy,
A koło świetlicy bibliotekę mamy.

Nie zapomnijmy również o jadalni szkolnej,
Do jadalni chodzą dzieci, gdy są bardzo głodne.

Bo nasza szkoła jest zawsze zadbana,
Pięknie posprzątana i przez swoich uczniów bardzo kochana!

Były sukcesy, porażki, rodziły się wątpliwości, nasuwały się refleksje, ciekawe spostrzeżenia nauczycieli, uczniów, rodziców, wyrażane w rozmowach, ankietach, diagnozach zespołów problemowych. Podejmowane jednak do dalszej realizacji zadania szkoły są zawsze w trosce o dobro i sukces dziecka.

Stale z myślą o dziecku, o tym jak wielką satysfakcję przynosi mu osiągnięty sukces, z myślą o kształtowaniu jego zdolności i umiejętności, jego wrażliwości i potrzeb – to zamierzenia, a w odniesieniu do nich treść wiersza zamieszczonego w kąciку Kręgu Młodych Talentów:

-Czy wśród nas rosną nowi Kopernicy?
czy są wśród nas?
-Czy wśród nas są modele na pomniki?
czy są wśród nas?
-Czy wśród nas chociaż jedna jest Skłodowska?
czy są wśród nas?
-Czy wśród nas Fryderyków można spotkać?
czy są wśród nas?

Pomyśl, może właśnie Ty będziesz tym,
kogo warto czcić?
Pomyśl, może warto by cokoły wykuć
dla pomników Twych?
Pomyśl, jaką szansę ma człowiek dziś
sięgający gwiazd.
Pomyśl, może właśnie Ty
będziesz geniuszem naszych dni.
Pomyśl, może Tobie też uda się
do historii wejść.
Drogę do triumfu bram,
każdy otwiera sobie sam.

Zamykając krótki rys historyczny szkoły zwraca się uwagę na to, że wszelkie podejmowane zadania były i są z myślą, by szkoła stała się placówką na miarę dziecka, na miarę jego potrzeb, szkołą wspólnoty życia i pracy, twórczą, aktywną i przyjazną.

Opracowanie:
wicedyrektorzy szkoły:
mgr G. Szkutnik
mgr G. Kędra